

מאורות אל העבר

ב אייר תשז | 21/04/1947

רימון בין לבבות

מאיר פיינשטיין-מאת לא ידוע/ויקפדיה נחלת הכלל

שניהם גדלו בירושלים. האחד, בן למשפחה שעלתה מפולין. השני, יוצא כורדיסטן שבעירק. שניהם לא יכלו להישאר אדישים לגורל עמם. מאיר פיינשטיין זיף את גילו כדי להתגייס לצבא הבריטי במהלך מלחמת העולם, ומיד עם שחרורו הצטרף לאצ"ל. משה ברזני הצטרף כנער לשורות הלח"י. מאיר נפצע ונפל בידי הבריטים בעת התקפה כושלת על תחנת הרכבת בירושלים, ומשה נלכד ורימון בידו, בשעה שתכנן להתנקש במפקד בריטי בכיר. במשפט, סירבו שניהם להתייחס לבית הדין, וטענו כי הם שבויי מלחמה במערכה על חירות ישראל. גזר דין המוות שהוטל עליהם אמור היה להתבצע בירושלים, ושניהם היו נחשבים לנקום בבריטים גם ברגע האחרון. רימון שהוחבא בתוך תפוז, הוגנב לתא שבו שהו שניהם, והתוכנית המקורית הייתה לפוצצו על התליינים הבריטיים בשעה שיוליוכו לגרדום. בליל ב' באייר תש"ז (21.4.1947), לאחר שהתברר להם כי נציג הרבנות מתעקש ללוותם עד רגע התלייה, החליטו לפוצץ את הרימון בתאם, כשהוא חבוק בין הלבבות. לימים, ביקש מנחם בגין, ראש הממשלה ומפקד האצ"ל, להיקבר בסמוך לקבריהם בהר הזיתים.

